

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623204116
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623204116.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35937874, so sídlom v Bratislave, Panónska cesta č. 2, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., A. D. E. XXX/X, o zaplatenie 471,98 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/77/2023-37 zo dňa 30.11.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že „žalobca je akciová spoločnosť založená na účely verejného zdravotného poistenia, ktorá vykonáva verejné zdravotné poistenie na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia a zápisu do obchodného registra; žalovaný bol v zmysle ustanovenia § 74 ods. 7 zákona č. 581/2004 o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov poisťovňou žalobcu; za maloletú D. B. a maloletého F. B. v období od 27.03.2018 do 31.07.2022 zaniklo povinné zdravotné poistenie v SR ako osobe, ktorá má trvalý pobyt v SR, ale je zamestnaná u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom má zamestnávateľ sídlo; žalovaný ako zákonný zástupca maloletých D. B. a F. B. si nespĺnil zákonnú oznamovaciu povinnosť voči žalobcovi v zákonom stanovenej lehote; žalobca sa dozvedel o poistení maloletých D. B. a F. B. v zahraničí prostredníctvom oznámenia o zmene platiteľa zo dňa 04.01.2023 a čestného vyhlásenia zo dňa 04.01.2023; žalovaný vecné dávky zdravotného poistenia (kapitačné platby a zdravotné výkony) hradené žalobcom z prostriedkov zdravotného poistenia v sume 471,98 € čerpal na území SR aj v období po zániku jeho verejného zdravotného poistenia v SR, hoci už na tieto nemal nárok; rozpis poskytnutých vecných dávok žalovanému hradenej žalobcom v období po zániku jeho verejného zdravotného poistenia v SR je v priloženom výpise z vykázaného zdravotnej starostlivosti; žalobca vyzval žalovaného ako zákonného zástupcu na úhradu vecných dávok spolu v sume 258,07 € za maloletú D. B. a na úhradu vecných dávok spolu v sume 213,91 € za maloletého

F. B. a nákladov konania v sume 2,40 € výzvami zo dňa 14.04.2023 v lehote 15 dní od doručenia výzvy; výzvy boli prevzaté žalovaným dňa 20.04.2023; lehota na dobrovoľné uhradenie dlžnej sumy žalovanému uplynula dňa 05.05.2022; žalovaný je s plnením dlhu v omeškaní od 06.05.2022; v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vznikli žalobcovi náklady s doručovaním písomností žalovanému ako náklady konania v sume 2,40 €, t.j. 1x doporučená zásielka v sume 2,40 €“.

1.3 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého „z náhľadu na vykázanú zdravotnú starostlivosť poistenca D. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 26.03.2018 do 31.07.2022 vyplýva, že žalobca za žalovanú uhradil zdravotným zariadeniam kapitáčne platby v celkovej sume 258,07 €; z náhľadu na vykázanú zdravotnú starostlivosť poistenca F. B., nar. XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca za žalovaného uhradil zdravotným zariadeniam kapitáčne platby v celkovej sume 213,91 €; žalovaný dňa 04.01.2023 žalobcovi oznámil za maloletú D. B. zánik verejného zdravotného poistenia, ako aj za F. B. s tým, že zmena platí od 26.03.2018; písomným podaním zo dňa 14.04.2023 označeným ako „výzva na úhradu pohľadávky za poskytnutú zdravotnú starostlivosť po zániku poistného vzťahu“ žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej sume 258,07 € a v sume 216,31 €; žalovaný výzvu prevzal dňa 20.04.2023“.

1.4 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia veci uviedol, že „z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný (pasívne vecne legitimovaný) je ako otec D. B., nar. XX.XX.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX; porušenie zákonných ustanovení (§ 23 ods. 1 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z. z.) sa netýka priamo žalovaného, ale jeho detí a to maloletej D. B., nar. XX.XX.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX; vecná legitímácia účastníka (aktívna alebo pasívna) predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka k prejednávanej veci; keďže ako vyplýva aj zo žaloby a z jej príloh, povinné zdravotné poistenie sa netýkalo žalovaného, ale jeho detí maloletej D. B. a F. B., aktuálne plnoletého, žalovaný nie je pasívne legitimovaný v predmetom konaní; ohľadne maloletej D. B. môže žalovaný vystupovať len ako jej zákonný zástupca v zmysle § 68 ods. 1 CSP s poukazom na ustanovenie § 28 ods. 1 písm. b/ Zákona o rodine; čo sa týka F. B., ktorého žalobca v konaní nežaloval, ale žaloval jeho otca A. B., súd udáva, že tento ku dňu podania žaloby už bol plnoletý, mal samostatnú procesnú spôsobilosť, avšak stranou sporu v konaní nebol; súd teda uzatvára, že stranou sporu na strane žalovaného mala byť maloletá D. B., zastúpená zákonným zástupcom svojim otcom A. B. a F. B.“. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného zamietol.

1.5 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) a c), § 5 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 7 písm. d), § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 28 ods. 1 písm. b) a § 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 14.12.2023 (č.l. 45-46 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní konkrétne argumentoval, že:

(1) ustanovenie § 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z. ako špeciálny právny predpis upravuje nárok žalobcu na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré vzniknú po zániku verejného zdravotného poistenia; ustanovenie § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. ukladá povinnosť oznámiť skutočnosti rozhodujúce pre zánik verejného zdravotného poistenia za maloletého poistenca jeho zákonnému zástupcovi; nakoľko povinnosť oznámiť zánik poistenia má za maloletého jeho zákonný zástupca, v prípade nesplnenia tejto povinnosti má zákonný zástupca aj povinnosť uhradiť náklady podľa § 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z. ako subjekt, ktorý svojim zavineným protiprávnym konaním (nesplnenie zákonnej oznamovacej povinnosti) spôsobil vznik pohľadávky žalobcu; každé porušenie právnej povinnosti má za následok sankciu pre zodpovednú osobu, pričom v tomto prípade sa sankciou rozumie uplatnenie nároku na úhradu nákladov podľa § 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z.;

(2) žalovaný dňa 07.11.2023 uznal sporný dlh a zaviazal sa ho zaplatiť v splátkach;

(3) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovieňa žalobe v plnom rozsahu alebo, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.)

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania žalobkyne podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.5 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k splneniu podmienok na zamietnutie žaloby žalobcu v dôsledku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.6.1 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitímovaný.

4.6.2 Z dokazovania vyplýva, že v rozhodnom období od 27.03.2018 do 31.07.2022 platil žalobca sporné náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť spolu v sume 471,98 € za dve maloleté deti žalovaného, hoci v uvedenom období došlo k zániku ich verejného zdravotného poistenia, pričom uvedenú skutočnosť oznámil žalovaný žalobcovi až dňa 04.01.2023.

4.6.3 Vo všeobecnosti pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní a pod pojmom pasívna vecná legitímácia sa rozumie také

hmotnoprávne postavenie žalovaného, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva povinnosť splniť nárok žalobcu uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta; aktívne vecne legitímovaná je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitímovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže; výsledok skúmania vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej; nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitímácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci; súd prvej inštancie sa aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v prejednávacom spore v napadnutom rozhodnutí výslovne zaoberal a dospel v tomto smere k správne právnemu posúdeniu veci (otázka posúdenia vecnej legitímácie strán spadá do rámca právneho posúdenia veci).

4.6.4 Súd prvej inštancie správne skúmal vecnú legitímáciu strán v prejednávacom spore a dospel k záveru, že žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitímovaný. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil.

4.6.5.1 Podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z., poistenec je povinný oznámiť príslušnej zdravotnej poisťovni najneskôr do ôsmich dní skutočnosti rozhodujúce pre zánik verejného zdravotného poistenia (§ 5 ods. 2 a 3).

4.6.5.2 Podľa § 23 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z. z., skutočnosti podľa odsekov 1 a 3 je povinný oznámiť za poistenca, ktorý bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, jeho zákonný zástupca a za maloletého poistenca jeho zákonný zástupca alebo iná fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej bol maloletý zverený do starostlivosti na základe rozhodnutia súdu, ak ďalej nie je ustanovené inak.

4.6.5.3 Podľa § 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z., zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi po zániku verejného zdravotného poistenia, ak si poistenec nesplnil oznamovaciu povinnosť podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z.

4.6.6 Z ustanovenia § 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z. výslovne vyplýva, že žalobca ako zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť po zániku verejného zdravotného poistenia voči poistencovi. Poistencom boli v rozhodnom období pred zánikom verejného zdravotného poistenia maloleté deti žalovaného, v prospech maloletých detí žalovaného boli aj vynaložené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Zákon (§ 9 ods. 7 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z.) tak výslovne ustanovuje, proti komu má žalobca nárok na úhradu uvedených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (poistenec), t.j. zákon výslovne ustanovuje, kto je v prípadnom spore o úhradu predmetných nákladov pasívne vecne legitímovaný. Žalovaný v spornom období nebol poistencom žalobcu, za ktorého boli po zániku verejného zdravotného poistenia vynaložené náklady na zdravotnú starostlivosť, ktorých náhrada bola žalobcom uplatnená v prejednávacom spore. Žalovaný preto nie je v prejednávacom spore pasívne vecne legitímovaný. Súd prvej inštancie dospel preto k správne právnemu posúdeniu veci a žalobu žalobcu proti žalovanému správne zamietol. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalovaného (§ 387 ods. 3 C.s.p.) porušenie ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z. z. zo strany žalovaného nespôsobuje jeho povinnosť nahradiť náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vynaložené v prospech jeho maloletých detí, oznamovaciu povinnosť vo vzťahu k žalobcovi mal žalovaný v tomto prípade tiež len za svoje maloleté deti ako ich zástupca, navyše ustanovenie § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. výslovne upravuje pasívne vecne legitímovaný subjekt pre prípad sporu o zaplatenie predmetných nákladov. Pokiaľ žalobca až v odvolacom konaní predložil uznanie dlhu zo dňa 07.11.2023 a dohodu o splátkach žalovanej sumy zo dňa 10.11.2023, na tieto nemohol odvolací súd prihliadať, pretože neboli splnené podmienky pre prípustnosť novôt v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.); súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom zo dňa 30.11.2023, preto uznanie dlhu a dohodu o splátkach predložil žalobca súdu

oneskorene. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že v predmetnom prípade neboli splnené ani podmienky na to, aby súd mohol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C.s.p.; predložené uznanie dlhu zo strany žalovaného nemožno považovať za taký prejav vôle žalovaného, ktorý by vyvolal právne účinky predpokladané v § 282 C.s.p., keďže zo strany žalovaného nebolo urobené voči súdu, ale bolo urobené len medzi stranami navzájom a teda nemá náležitosti uznávacieho úkonu vyžadované v zmysle § 282 C.s.p.; v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/224/2021 zo dňa 27.04.2022 platí, že „v prípade uznania a vzdania sa nároku strany prejavia hmotnoprávny úkon voči súdu (nie voči sebe navzájom) a súd musí meritórne rozhodnúť“, čo v prejednávanom spore naplnené nebolo; z obsahu spisu je naopak zrejmé, že žalovaný neurobil vo vzťahu k súdu počas celého konania žiaden procesný úkon; navyše žalobca ani neurobil návrh na rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre uznanie nároku. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); právne posúdenie veci ohľadne splnenia podmienok na zamietnutie žaloby žalobcu považuje odvolací súd za správne a odvolacími dôvodmi sa žalobcovi správnosť napadnutého rozsudku nepodarilo spochybníť (body 4.4 až 4.6.6 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania (druhý výrok), ktorý bol odôvodnený plným úspechom žalovaného v spore, ktorému však žiadne trovy konania pred súdom prvej inštancie nevznikli.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu vznikol proti plne neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, pretože bol v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplyvajú ani zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 alebo sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v zierke ako R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.